

València fou [un tro](#) per la democràcia i la llibertat d'expressió. Però, com en la cançó dels Beatles, tinc la sensació que som un poble [d'enlloc](#). Perquè comprove, una vegada més, que la premsa [ibèrica](#) ens silencia sense despentinar-se. Mut i la gàbia. En general, els [diaris de províncies](#) ho releguen a un segon pla o, senzillament, [callen](#). És clar, tots ells tenen eixa llibertat d'expressió d'ignorar el crit unànime de vora 100.000 valencians. Però se'n pot dir llibertat d'expressió, en realitat, a aquest silenciament constant de tantíssimes persones? [Cinc abertzales](#) tenen més portades. Potser pensen que hi ha silencis que es poden tibar infinitament.

Guarde l'esperança mínima dels silencis que esclaten.